

ρω κανένα στο λαμό μου. Μή μου μιλάτε πειά, μή με κυτάξετε πειά. Φύγετε μακριά μου. 'Αφήστε με νά περάσω μόνος, δλομόναχος. Δέν σάς παρακαλώ πειά, σάς τὸ διατάσσω, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ !..

'Υπήρχε τόση δύναμις ἐπιβολῆς στή φωνή του καί σὸ βλέμμα του, ὅστε οἱ ἄλλοι ὑπάκουσαν καὶ παραμέρισαν.

Καί καθὼς ὁ δῆθεν μελλοθάνατος πλησίαζε δλοένα, ἡ φωνή του ἀκούγονταν ὄλο καί πὸ συγγραντική :

— 'Ελεος !.. Δέν θέλω νά πεθάνω ἔτσι... Χωρὶς μιά λέξι εὐλογίας... Χωρὶς νά ἰδῶ τοῦλάχιστον ἓνα σταυρὸ πρὶν πεθάνω...'

Τότε ὁ νέος μὲ τὰ γαλιανά μάτια, ἐλευθερὸς πειά ἀπ' τοὺς χωρικοὺς πὸν τριγύριζαν πρὸ ὀλίγου, προχώρησε ἐμπρὸς μὲ βήμα σιγανὰ, ἀλλὰ σταθερὰ.

'Ο μελλοθάνατος βροσιόταν ἀπὴ τῆ στιγμῆ πολὺ κοντὰ του.

Κι' ὁ Ξανθὸς νέος ἔβγαλε ἓνα σταυρὸ πὸν εἶχε κρυμμένο στὸν κόρφο του, τὸν ἔβρασε μὲ μιά κίνησι ἀπλή κι' ἄρχισε νά λήη τις προσευχῆς τῶν ἀγωνιῶντων.

'Αμέσως τότε ἓνα ἄγριο οὐραλοσπασμὰ σκέπασε τῆ φωνή του :
— Ἐἶνε ὁ Ζωμπέρο !.. Ἐἶνε ὁ Ζωμπέρο !..

'Ἐγκαταλείποντας τὸν δῆθεν μελλοθάνατο οἱ τέσσερες στρατιῶτες, ὤρμησαν ἐπάνω στὸ νέο, τὸν ἔριξαν κάτω καί τὸν ἔδεσαν. 'Ο στρατηγὸς 'Υσὸ οὐρλιάζε ἀπὸ χαρὰ καί λύσσα. Οἱ ἄλλοι στρατιῶτες, προτείνοντας τις λόγγες τῶν, κρατοῦσαν τοὺς χωρικοὺς σ' ἀπόστασι.

'Ο ἀβάς Ζωμπέρο μύθρεσε σὲ λίγο νά σπρωθῆ δρθῶς. Καταζητημένος, μὲ ρούχα σχισμένα, μὲ τὰ χέρια δεμμένα σφιχτὰ, Ξαναβρόθηκε μπροστὰ στὸ Γερμανὸ αἰχμάλωτο, ὁ ὁποῖος ἔβλεπε τώρα ἥσυχά—ἥσυχά τὰ δεσμά του, φωνάζοντας πρόσχαρα :
— Δέν σάς εἶπα, ὅτι θὰ πιανόταν στήν παγίδα ;

'Ακούγοντας τὰ λόγια αὐτὰ, ὁ Ζωμπέρο γλόμισσε. Τὰ γαλιανά του μάτια σκοτεινίσαν ἀπὸ θλίψη καί εἶπε, πάντα ἀπλῶ, ἀλλὰ μὲ μιά φωνή γλυκεῖα καί γενιότη ἔλεος, στὸ Γερμανό :
— Σὲ λυτάμαι, φίλε μου, σὲ λυτάμαι μ' ὄλη μου τὴν καρδιά.

'Ακολουθούμενος κατόπιν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἀνάμεσα στούς στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔριξαν ἄγρια, ὁ Ζωμπέρο ὡδηγήθηκε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως.
'Ο Γερμανὸς αἰχμάλωτος, ἐλευθερὸς πειά, στεκόταν στήν ἴδια πάντα θέση, χωρὶς νά σπρώχνῃ τὰ μάτια του νά κυτάξῃ τοὺς ἀγροὺς, τὰ δάση, τις πεδιάδες, ὄλη τὴ φύσι, πὸν ἀπεραντή καί χωρὶς κανένα ἐμπόδιο ἀπλοῦνταν μπροστὰ του. 'Ἦταν ἐλευθερὸς, εἶχε γλυτώσει κι' ὅμοις ἡ καρδιά του ἦταν βαρεῖα.

— Τί ἤθελε νά πῆ ; Τί ἤθελε νά πῆ ὁ ἀβάς ; ψιθύριζε σιγὰ.
'Ἐσφανα, μακριά, πίσω ἀπὸ τὸ χωριό, μιά ὁμορφονιά ἀνήχησε.
'Ο ἀβάς Ζωμπέρο δέν ὤηγε πειά στή ζωῆ !..
'Ο προδότης, ἀκούγοντας τοὺς πυροβολισμοὺς, ἀνατίρησε. 'Ἐνοήσε κάτi νὰ τοῦ σφιγγῇ τὴν καρδιά. Ξαναεἶδε μπροστὰ του τὰ ἥρεμα γαλιανά μάτια τοῦ ἀβά, ἄκουσε πάλι τὴν γλυκεῖα συμπεπική του φωνή νά τοῦ λήη :
— Σὲ λυτάμαι !

Μά τί ἤθελε νά πῆ ὁ ἀβάς ; Γιατί τὸν λυτάταν ;
Κι' ἔξαρνα κάτi τὸ ἀπεριγυριστο καί ἀνέλπιστο, κάτi σάν τύψις καί σάν μετάνοια, ἀληθινῆ αὐτῆ τῆ φορὰ, πλημιώσαν τὴν ψυχὴ τοῦ προδότη. Κατάλαβε ὅτι πραγματικὰ ἦταν ἓνας ἀξιολύπητος, ἓνας προδότης, ἓνας ἄθλιος... Κι' ἄρχισε νά τρέξη, νά τρέξη σάν τρελλὸς, σάν νά τὸν κινηγοῦσε ἡ ἁμαρτία του, ἡ προδοτικῆ του πράξις, ἡ φωνή τοῦ ἀβά...
Καί τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ τὸν βροῖκαν κρεμασμένο ἀπὸ ἓνα δέντρο. Εἶχε τιμωρηθεῖ τὸν ἑαυτὸ του γιὰ τὴν προδοσία του. Ἀπαλλάχτα ὅπως κι' ὁ 'Ιουδας...

ΒΛΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΣΚΟΠΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ

'Ἐχεις τὸ μάτι τοῦ λαγοῦ, τὸ φρούδι τῆς γκαμήλας, ἔχεις τὸ κατωσάγωνο τῆς παληαλογατίνας.

Πέντε καρδιά τσάκια, τὰ βροῖρα οὐλα κούφια, ὅπου νὰ πιάσῃ ὁ δαίμονας τοῦ Παντελῆ τῆ σκούφια.

'Απὸ τὰ κληματόφυλλα κάνουνε τοὺς ντολιμάδες, κι' ἀπ' τις γκαμήλας τὸ μαλλὶ κάνουνε τοὺς ἀμπάδες.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Αν ὁ ἄνδρας εἶνε τὸ ὀραϊότερο ἄνθος τῆς φύσεως, ἡ γυναίκα εἶνε ἡ εὐωδιά του.

Σ τ ἄ ε λ

Καί στή νεότητῆ της καί στὰ γηρατεῖά της, ἡ γυναίκα δέν μορρεῖ νά ἰδῆ, χωρὶς συγκίνησι, τὰ σπάργανα ἐνὸς μαροῦ—συγκίνησι ἀνώτερη πὸν δέν μπορεῖ νά τὴν καταλάβῃ ὁ ἄνδρας ποτέ.

Κ α μ π ὄ ν

'Αν δώστε στή γυναίκα ἴσα δικαιώματα μὲ τὸν ἄνδρα, θὰ διπλασιασθῇ ἡ πνευματικὴ δύναμις τῆς ἀνθρωπότητος καί ἡ εὐτυχία τῆς θνάι πὸ ἀσφαλῆς.

'Ε λ λ ι ο τ

'Αγ ἡ γυναίκες εἶχαν... γένεια, δέν θὰ μπορούσαν νά σωπαῖνουν ὅστε καί τῆ στιγμῆ πὸν θὰ Ξυριζόντουσαν.

Α . Δ ο υ μ ἄ ς

Περισσότερη ἐμπιστοσύνη πρέπει νάχη κανεῖς στὸ σκαλί του, παρὰ στή γυναίκα του !..

'Ε λ β ἔ τ ι ο ς

Πολλῆς φορῆς κατορθώνει κανεῖς μὲ τὴν ἀνάιδεια νὰ πάρη ἔκκεινο πὸν ἐπιθυμῆ ἀπὸ μιά γυναίκα κι' ὄχι μὲ τὴν κολακεία.

'Α λ φ ρ . Μ υ σ σ ἔ

'Ἡ μεγαλύτερη προσβολὴ γιὰ τὴν γυναίκα εἶνε νά τῆς πῆς, ὅτι εἶνε γρη῏ ἢ ἄσχημη.

'Α ρ ἰ ο σ τ ο ς

'Ἡ εὐγνωστία τῆς γυναίκας εἶνε τὰ δάκρυά της.

Λ α ν τ ἱ ἔ

Τὸ πὸ ἄσφατο πρῶγμα εἶνε ἡ γυναίκα. Πρέπει συνεπῶς νά εἶνε πολὺ ἀνόητος κανένας γιὰ νά πιστεῖ σ' αὐτήν.

Φ ρ α γ κ ἰ σ κ ο ς Ι.

Μὴν παραδίστετε εἴκολα στήν ὁμορφιά μᾶς ὀραῖας γυναίκας. Καί τὸ ὀραϊότερο μπουκαλάκι μπορεῖ καμμιὰ φορὰ νά περιέχη θανατηφόρο δηλητήριο.

Μ α λ ι π ε ρ τ ο υ ἱ

'Ὅποιος κατόρθωσε νὰ δαμάσῃ τὴν γυναίκα, αὐτὸς δέν φοβάται πειά ὅστε τὸν δάδοι.

Σ τ ρ ἰ ν τ μ π ε ρ γ

'Ἡ γυναίκα δέν μπορεῖ νά ὑποφέρῃ τὴν παρουσία καμμιᾶς ὁμορφίλου της, ἂν δέν εἶνε κατώτερη στήν ὁμορφιά ἀπὸ αὐτή.

Λ ἔ ρ μ ο υ γ τ ω φ

Προτιμότερο εἶνε γιὰ τὴν γυναίκα νὰ τῆς θυμίζετε τὸ θάνατό της, παρὰ νὰ τῆ ρωτᾶτε πότε γεννήθηκε.

'Ε λ λ ι ο τ

'Ἡ γυναίκα ἀνῆκει ὀλοκληρωτικὰ στὸν ἄντρα της καί στὰ παιδιὰ της. 'Αν ὁ προορισμὸς της αὐτὸς δέν τῆς ἄρέσει, τότε δέν πρέπει νά γίνεται οὔτε σῆζυγος, οὔτε μητέρα.

Π ὄ λ δ ἔ Κ ὸ κ

'Ἡ γυναίκα εἶνε τὸ πὸ ἀσθενεζὸ πλάσμα, τὸ προκρινόμενο μὲ τὴν πὸ ἀπίστευτὴ δύναμη.

Κ υ ρ ἱ ἄ Σ ε γ κ ἄ λ

'Ὅταν ἀγαπάμε, μᾶς φαίνεται πὸς ἔχομε πτερά, ὅταν θυμὸς ὁ ἔρωτας περάσει μᾶζι μὲ τὰ χρόνια, τότε ὄλο τὸ βάρος τῆς ζωῆς μᾶς πέφτει στούς ὄμους μᾶς.

Β . Σ ε ρ μ π ο υ λ ἱ ἔ

Τὸ διαζόγιο μοιάζει μὲ τὴ διάλυσι μᾶς ἐμπορικῆς ἐταιρείας. στήν ὁποία ἡ γυναίκα εἶχε καταθέσει τὰ κεφάλαια, ἐνὼ ὁ ἄνδρας συμμετεῖχε μονάχα στὰ καθαρά... κέρδη.

Α . Δ ο υ μ ἄ ς

'Ἡ γυναίκες ἀφιερώνουν τὴν ἀνοιξὶ τῆς ζωῆς τους στὸν ἔρωτα καί τὸν χειμῶνα στήν εὐλάβεια. Γιατί ὅταν ἡ γυναίκα ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τότε παραδίεται στὸ Θεό. 'Ο Θεὸς εἶνε ὁ τελευταῖος ἔραστής της κι' ὁ μόνος ποῦ... δέν τὴν ἀπατά.

'Α λ φ ρ . Μ υ σ σ ἔ

'Ο ἔρωτας στή γυναίκα μεγαλώνει μὲ τις θυσίες πὸν αὐτὴ κάνει γιὰ τὸν ἀγαπημένο της.

Π ὄ λ δ ἔ Κ ὸ κ

Μεταξὺ γυναικῶν δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ φιλία.

Γ ο λ δ ὄ ν ι

Εἰκολότερο συναντᾶ κανεῖς γυναίκα χωρὶς φίλο, παρὰ γυναίκα πὸν νά ἔχη ἓνα φίλο καί μόνο.

Θ ε ρ θ α ν τ ἱ ἔ ς

